

РЕШЕНИЕ

№ 4768

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 04.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5695** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ Кошин“ ЕООД [населено място] срещу Решение № ПО-49/06.06.2023 година на Директор ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че в Постановлението липсват мотиви, които да доведат до извод , че събирането на предполагаемите публични вземания ще се затрудни. Сочи се още , че налагането на запор върху сметки на длъжника ще затрудни дейността на дружеството, и при извършена проверка, за която е съставен Протокол за извършена проверка, не са констатирани задължения, в това число и за ревизирания период. Посочва се още, че дейността на дружеството е спряна, тъй като наложеният запор спира дейността на дружеството. Иска се отмяна на Решението и отмяна на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

В съдебно заседание жалбоподателят-„Кошин“ ЕООД- [населено място] редовно и своевременно призван, се представлява от адвокат К., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена.

Ответникът по жалбата-Директор ТД на НАП- [населено място], редовно и своевременно призван,се представлява от юрисконсулт П. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при

условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 2948/10.11.2022 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] К. М. е преназначена на длъжността- Директор ТД на НАП- [населено място] считано от 10.11.2022 година .

Със ЗВР от 05.05.2023 година е възложена ревизия на жалбоподателя по ЗДДС за данъчен период от 01.01.2017 година до 31.03.2023 година.

По повод депозирано искане от страна на орган по приходите, включен в състава на ревизиращия екип до Публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], с Постановление изх.№С-230022-023-0001399/25.05.2023 година за налагане на предварителни обезпечителни мерки е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, суми, предоставени за доверително управление, находящи се в две търговски банки и забранил разпореждане със запорираното имущество за сума в размер на 2 370520,80 лева.

Запорните съобщения до двете банки са връчени на 29.05.2023 година.

Постановлението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 30.05.2023 година.

На 31.05.2023 година дружеството–жалбоподател депозирало жалба срещу Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки до Директор ТД на НАП- [населено място], а последният с Решение № ПО-49/06.06.2023 година оставил без уважение подадената жалба срещу ПНОМ.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на 07.06.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.197,ал.2 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение №ПО-49/06.06.2023 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът , издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуално- правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-гр. С.- град,на когото изрично по силата на чл.197 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител по издадени Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Наред с това между страните няма спор,а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето О. М. към датата на издаване на решението е заемала длъжността Директор ТД на НАП-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на дружеството жалбоподател, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание.

При издаването му Директор ТД на НАП- С.- град е спазил процесуално-

правните и материално- правните разпоредби на ДОПК.

Правната регламентация на налагането на предварителни обезпечителни мерки се съдържа в чл.121 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице. Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство. Определението не подлежи на обжалване. Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

От своя страна в чл. 197 от ДОПК е посочено, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121](#) - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. По аргумент от нормата на алинея трета съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). Решението на административния съд не подлежи на обжалване.

Трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собственост на длъжника при налагането на запора или възбраната. Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не

може да бъде спряно поради обжалването му.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12,ал.2,т.1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/ процедура, предпоставки, срокове и органи. В чл.195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195,ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196.,ал.1 ДОПК- постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му,. фактическите и правните основания за издаването му,наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите,. вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага, забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва- с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника,. със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.121 ДОПК представлява изключение от общия принцип на чл.195,ал.1 ДОПК,че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Тъй като предварителните обезпечителни мерки могат да се налагат още в хода на ревизията,става дума за обезпечаване на предполагаеми, а не на установени задължения. От своя страна, налагането на предварителни обезпечителни мерки / като изключение от общото

правило, визирано по-горе, че на обезпечение подлежат изискуеми и установени задължения, е визирано в нормата на чл.121 от ДОПК, като съгласно алинея първа на същия текст е посочено, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

По аргумент от алинея втора, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на [чл. 195](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197](#).

Съгласно чл.121,ал.5 ДОПК при проверката, съдът следва да прецени наличието на условията за налагане на предварителни обезпечителни мерки- дали са наложени с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на което събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и изпълнението на изискванията за невъзпрепятстване на дейността на лицето, спрямо което се налагат.

Наложеният Запор върху сметките на длъжника в 2 търговски банки е наложен след ката е установено, че дружеството не притежава други активи , недвижими имоти и МПС, върху които да бъде насочено изпълнението, а и от получените отговори от двете търговски банки се установява, че наличните суми по сметките са недостатъчни за покриване на задължението. В този смисъл те са подходящи и съответстват на обезпечителната нужда-предвид невъзможността за прилагане на друг вид обезпечителна мярка. В тази насока, неоснователен е доводът на процесуалния представител на дружеството-жалбоподател, че наложените запори възпрепятстват дружеството разполага с достатъчни налични активи дейността му, тъй като от приложените по делото справки е видно, че дружеството не разполага с никакви активи, които да обезпечат предполагаемото бъдещо вземане. На следващо място, по делото липсват каквито и да било доказателства, сочещи, че дружеството-длъжник е представило обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа или пък готовност да представи друг вид обезпечение. Не се представиха и доказателства, че липсва изпълнително основание. С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че обезпечителната мярка-запор върху банковите сметки на длъжника в 2 търговски банки е правилно наложена, като наложените предварителни обезпечителни мерки имат временен характер и те съществуват до издаването на ревизионен акт. Настоящият съдебен състав намира , че така наложените ПОМ съответстват на обезпечителната нужда и не възпрепятстват дейността на ревизираното лице, защото дружеството няма никакви ДМА, нито пък е предложило друг вид обезпечение, посочено в нормата на чл.195 от ДОПК, при наличието на което съдът е длъжен да отмени наложените обезпечителни мерки.

С оглед на това , съвсем законосъобразно Директор ТД на НАП към момента на подаване на жалбата е приел ,че на са налице основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки. Директор ТД на НАП, анализирайки всички доказателства по делото е приел, че обезпечителната нужда не е отпаднала и е потвърдил Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки,

което предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лева, определено по реда на чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения-за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева

Воден от горното и на основание чл.197, ал.3 и ал.4 ДОПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА „ Кошин“ ЕООД [населено място] срещу Решение № ПО-49/06.06.2023 година на Директор ТД на НАП- С..

ОСЪЖДА „ КОШИН“ ЕООД ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТД НА НАП- ГР. С. СУМАТА ОТ 1 000 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.197, ал.4 ДОПК.

СЪДИЯ: